

NGƯỜI NẪM ĐÓ

Huy Hoàng

1. Người nằm đó, an bình lặng
2. Người nằm đó, không lời phiền
3. Vì là khách lữ hành trần

1. lẽ. Những người thân, người nghĩa
2. trách. Trách làm chi, trần gian
3. thế, chớ ngủ mê, mà mỗi

1. tình giờ đã đi rồi. Chỉ còn
2. giờ chẳng có nghĩa gì! Người đời
3. ngày nhịp bước trở về. Về quê

1. dây làn hương khói vô tình bay xa.
2. thương lệ rơi tiễn đưa người ra đi.
3. hương, là Nước Chúa muôn vàn yêu thương.

1. Người nằm đó, chấp nhận cuộc đời phù hoa.
2. Rồi ngày tới, nắm mồ chẳng còn người thăm.
3. Ngày từ già thế trần chẳng còn lụy vương.

ĐK: Này hồn ời, thấy người mà nghĩ đến ta.

Rồi ngày mai, khi ta từ giã cõi đời.

chẳng còn ai yêu thương ở bên ta mãi.

Chỉ có Chúa, muôn đời hằng ở bên ta.

